

[Alfred Jensen.]

nem pressen har vi dog fået oplysning om, at tilslutningen til den atlantiske enheds-hær betyder, at der stilles krav om, at tjenestetiden udvides fra de gældende 10 måneder til 18 eller 24 måneder. Det blev senere — også gennem pressen — oplyst, at det ikke drejede sig om noget krav til Danmark fra Atlantrådets side, men kun om en henstilling. Da den tidligere forsvarsminister vendte tilbage til Danmark, udtalte han, at der ikke var tale om nogen særlig henstilling til Danmark, men om en henstilling til de magter i almindelighed, der havde tilsluttet sig Atlantpagten. Men iøvrigt, sagde han, stod det til de lovlige danske instanser selv at træffe afgørelse.

Alt dette skete i dagene omkring den 1. november. Forinden de lovlige instanser — hertil må man vel henregne folketinget, rigsdagen — fik meddelelse om, hvilken stilling regeringen vil tage til tjenestetiden, udgik der fra forsvarsministeriet meddelelse til kommandostederne om, at man ikke kunne oplyse det indkaldte mandskab om hjemsendelsestidspunktet. Dette skete den 4. november. Endnu da vi nåede frem til den 7. november, havde regeringen ikke udtalt sig afgørende om tjenestetiden, lige så lidt som spørgsmålet havde været forelagt her i folketinget. Det er årsagen til, at vi stiller denne forespørgsel. Der må skaffes klarhed over, hvorledes holdningen er til henstillingen om en tjenestetidsforlængelse. Man skylder at give folketinget oplysning om, hvilke planer man har. Dernæst skylder man det indkaldte mandskab — jeg har vel lov til at sige det mandskab, der blev indkaldt i foråret — at give oplysning om, på hvilket tidspunkt det kan vente at blive hjemsendt. Det er nemlig ikke alene et spørgsmål om nysgerrighed. Meget afhænger jo for de unge mennesker af, om de ved, på hvilket tidspunkt de bliver hjemsendt. De må have klarhed over det, for at de kan træffe afgørelse om, hvorvidt de kan tiltræde deres gamle arbejde eller de skal søge sig noget nyt. Det gælder jo også de firmaer, der har beskæftiget dem, institutioner eller chefer. Også her må der være klarhed over, om man kan vente, at det mandskab, der nu er indkaldt, vender tilbage til de pladser, det for kortere eller længere tid siden har forladt. Det er også nødvendigt, at der skaffes klarhed for den del af befolkningen, der er rykket ind i de pladser, som det indkaldte mandskab har forladt. Også den har krav på at få oplyst, hvornår de ind-

kaldte kan vende tilbage og dermed stiller krav om igen at rykke ind på pladserne. Det er jo ikke alene et spørgsmål om beskæftigelse, det er også et spørgsmål om at tage stilling til, hvilken livsførelse man skal have fremefter, spørgsmålet om uddannelse o. s. v. Endelig er der også spørgsmålet om de indkaldtes familier. Også de har et vist krav på at få klarhed over, hvor længe indkaldelsen varer, og klarhed over, hvornår de kan vente deres pårørende hjem.

Det er derfor, vi stiller spørgsmålet til statsministeren: Agter regeringen at forlænge den militære tjenestetid til 18 måneder eller mere?

Statsministeren (*Erik Eriksen*): I anledning af forespørgslen om, hvorvidt regeringen agter at forlænge den militære tjenestetid til 18 måneder eller mere, som den ærede ordfører nu har motiveret, skal jeg ganske kort udtale, at spørgsmålet om en forlængelse af tjenestetiden tidligere har været taget op til forhandling i forbindelse med de øvrige drøftelser, der har fundet sted imellem de lande, der er tilsluttet Atlantpagten. Det er jo almindelig kendt fra oplysninger i dagspressen, at i flere af disse lande er tjenestetiden forlænget til 18 måneder eller mere, særlig med henblik på at forøge det almindelige beredskab. Jeg kan sige, at under de seneste Atlantpagtforhandlinger i Washington har spørgsmålet påny været rejst overfor de lande, der ikke har gennemført en forlængelse af tjenestetiden. Regeringen har naturligvis til hensigt at overveje dette spørgsmål nærmere, idet det har en naturlig sammenhæng med andre løbende spørgsmål vedrørende Atlantpagten.

Jeg vil gerne overfor det ærede medlems spørgsmål tilføje, at regeringen er klar over, at en forlængelse af tjenestetiden foruden den øgede byrde, som den lægger på den værnepligtige ungdom, også indebærer konsekvenser af finansiell og erhvervsmæssig art, men alle disse spørgsmål vil naturligvis blive inddraget i vore overvejelser. Det er vel overflødig at sige det — det er kun for at undgå misforståelser, jeg gør det —, at skulle de overvejelser, der her er tale om, til sin tid føre til, at en forlængelse af tjenestetiden er hensigtsmæssig, vil det naturligvis være rigsdagen, der skal træffe afgørelse i så henseende.

Jeg kan altså samle mit svar til det ærede medlem i dette, at regeringen — det gentager jeg — selvfølgelig vil overveje